

[Godskesen.]

Der er her Tale om forskellige Statsforbrydelser, og Flertallets Ændringsforslag gaar ud paa dels at inddrage nogle flere Forhold under det strafbare, end det oprindelige Lovforslag har gjort, dels i enkelte Tilfælde at forhøje Straffen. Et Flertal har ment, at Lovforslagets Rammer i den Henseende var for snævre. Om end man maaske i nogle Tilfælde kunde hjælpe paa denne Mangel ved Fortolkning, har man dog anset det for rigtigt udtrykkeligt at gaa noget videre, og i Henhold hertil stiller Flertallet altsaa Ændringsforslagene Nr. 45—49.

Jeg gaar videre til Ændringsforslag Nr. 55. Her foreslaar hele Udvalget at indsaette en Bestemmelse om Straf for den, der offentlig driver Spot med eller forhaaner noget her i Landet lovligt bestaaende Religionssamfunds Troskaerdomme eller Gudsdyrkelse. Ogsaa her kan jeg henvise til de Udtalelser, der faldt ved første Behandling, og skal i Henhold hertil slaa fast, at det, man skrider ind mod, naturligvis kun er Haan og Spot, medens Kritikken i Realiteten er tilladt; det vil være fuldkommen berettiget at udtale sig om, hvorvidt visse Troskaerdomme eller visse Former for Gudsdyrkelse er rigtige og anbefalelsesværdige eller forkastelige, naar blot det sker i en sømmelig Form. Det er, som sagt, kun Haan og Spot, man skrider ind imod, og for at undgaa, at Bestemmelsen skulde blive anvendt i for vidt Omfang, saaledes at Kritikken kunde blive hemmet, er det udtrykkeligt foreslaaet, at Paataale kun kan finde Sted efter Rigsadvokatens Paabud.

Jeg gaar videre til Ændringsforslag Nr. 61, der angaar Spørgsmaalet om Detektivvirksomhed. Der har i Udvalget været Enighed om den Opfattelse, at Privatdetektivvirksomhed i mange Tilfælde ikke blot er lidet sympatisk, men ogsaa skadelig, men paa den anden Side har man ikke været blind for, at det i Erhvervsforhold kan være nødvendigt at søge Oplysninger ogsaa udenom Politiet. Man har ikke paa det nuværende Trin været i Stand til at formulere en Bestemmelse, der gjorde tilstrækkelig Fyldest til begge Sider, baade tog Hensyn til Erhvervslivets Krav og til det uhyggelige og utiltalende i, at private Folk saaledes skal se deres Liv udspioneret af ofte lidet

heldige Personer. Man er derfor gaet den samme Vej, som Professor Torp i sin Tid gik i sit Udkast, nemlig kun at give en Blankobestemmelse. Man foreslaar, at den, som i Strid med derom givne Bestemmelser gør sig en Næringsvej af at udforske private Livsforhold, straffes med Bøde eller under skærpende Omstændigheder med Hæfte. Det er altsaa ikke sagt, hvilke Bestemmelser det er, der skal gælde i den Henseende, det skal ordnes ved særlig Lov, og man tør haabe, at den højtærede Minister, som har givet dette Forslag sin Tilslutning, vil anstille de fornødne Undersøgelser, saa der i en ikke for fjern Fremtid kan fremkomme et Lovforslag, som indeholder tilstrækkelige Bestemmelser om, hvad der i saa Henseende skal være forbudt.

Vi kommer derefter til Ændringsforslag Nr. 64. Her foreslaas Straf for Bigami, ogsaa naar det begaas af grov Uagtsomhed. Det kan vel ikke nægtes, at det at indgaa Ægteskab er en af Livets vigtigste Handlinger; det kan derfor uden Urimelighed forlanges, at Folk skal passe paa, saaledes at der er et Grundlag for Straf, ogsaa hvis den paagældende begaar grov Uagtsomhed. Ved Siden deraf er der det praktiske Moment, at det meget ofte er saadan, at man kan bevise, at den paagældende i alt Fald maa have gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, men man har al mulig Grund til at tro, at det, der foreligger, i Virkeligheden er forsætligt, at altsaa den bevislige grove Uagtsomhed i Virkeligheden dækker over et Forsæt. Dette er et praktisk Moment, som man maa tage med i Betragtning, men jeg erkender, at det ikke er tilstrækkeligt til i sig selv at bære en Straffebestemmelse, idet man ikke kan straffe en Person paa Basis af Formodninger, fordi man tror, mener og tænker sig, at noget er saa og saa. Der maa kræves Bevis, men jeg mener, at det formelle juridiske Grundlag ligger deri, at Uagtsomhed i sig selv egner sig til at være strafbar, naar den er grov, idet der her er Tale om et Forhold, hvor man med Føje kan kræve Agtpaaagivenhed af Borgerne. Forslaget er ogsaa stillet af det hele Udvalg og tiltraadt af den højtærede Minister.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 68. Det sætter Straf for legemlig Omgang mellem besvoglede, som ikke uden særlig Bevilling kan indgaa Ægteskab med